

1882-12-26

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Arkivplacering:

Mappe 41 nr. 25

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

Sidste del af mappe 41 nr. 17.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Langt borte som i Skovstrup, og så ønskede de jo
også, at jeg snart måtte blive et hylstør, men at
det aller snart måtte få sit indhold til sig, og
så drak vi jo på at Skovstrup og hans indhold
måtte besøge os i København, og han drak på at lære
Dig at kende igen, og snart se vilde, og Dig skal
jeg vist hilse fra Viggo, som gjerne vil lære Dig
at kende og så var vi færdige med det, og jeg
havde macariner. Derpå kørte vi til foreningen,
hvor jeg modtog enkelte brev. Der var meget fornøjeligt
jag havde klippet nogle æbler, desuden brændte vindstov
o.s.v. som Viggo havde klippet på Perummershuset,
de gjorde megen lykke, så megen, så damerne der havde
fået dem fornøjelig kom og gjorde hver til sin. Læsteman
var her og der og alle vegne, og hvor han kom udtalte
han milde gaver og solen (godt humør), han var
nemlig i julecomitéen, og skønt han ganske sikkert
heldt vilde være den ære koret, var det alt andet end
at se på ham, for han tog sig af det med liv og gjald,
(komer en udmærket en). Blandt andet udtalte
Læsteman til U. og mig 2 vadede de nu it så små
så vi kan lufte henderne om dem, men foreningen
havde ikke råd til mere, stod der på dividenden. Musikken
Laub spillede så et par salmer som gik ret ordentlig,
hvis der var en del som sang med. Jeg syntes nu ikke
rigtig det passede at synges der. Læsteman bedste
indfald var dog vist vinflaskernes om dannelsen til

gæs og nisser. Vidvinsflaskerne var betrukket
med hvidt papir, med sørgen på siden som kunde
ligne vinger, så et lergæschev, hvidmalet med
rødt næb, og så benene, eller sømmefidlene flett
på bordet, nisserne var vist noget lignende, jeg så
vinger af delene, men de hvide her vist det sådan ud.

Ja nu er jeg nok færdig med jul aften. Juledag
var vi herne at høre en rar prædiken af
Rørdam og syngte julesalmer, det var meget
rart, og kirken var næsten fuld. Derefter
gik jeg i Doria Pamfili at plukke
annemener, så hen at spille på Piazza Navona,
hvor Zerkman senere kom med to damer. Den
dag endte med at Zerkman gik hjem at hvile sig
ovopå al juletilværelsen, jeg gik hjem at holde min
mave i ro og varme i sengen og Viggis giftes Colosseum
i mineskien med damerne. I går kørte Peredary
med Frue og mig ud i Campagna gennem Porta Pia
Der var aldeles mageløst for grænsen uvejen. Her
var jeg hos Tante Caroline et par timers tid, og nu går
det i den gamle skure. Goldschmidt, din nabo
har hilst på mig, og klist mit billede på stovet, det
er ikke færdigt end, men er det ikke styrt. Han har
best mig finde en lejlighed til mig med sol og luft,
medens han er i afsked, hvad skal jeg gøre der nu
vel min egen tulle, hils alle, jeg har det godt,
Din Kisse

Fig. Da gæve 1868 de 5 Frank af al i alle de min skure udlygte, med i
den skure, men dog udlygte af frimærker fra alle du kan også beholde dem, det at læse ud af
Hjælpe de frimærker, der er med
Hil de frimærker, der er med
Hil de frimærker, der er med

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe VI Nr. 25

100
Du kan tro Viggo kommer fra en vakkertomtid; han
skulde på dat, så løber han ud og forvilder sig
Straks i gangene her i huset, men finder heldigvis
en pige som han spørger om "il necessario", det
forstod han ikke, så vilde han spørge om "il ritratto",
men tog fejl og sagde "ritratto" hvilket betyde portræt,
og som han så naturligt vis ikke kunde begribe, mens
spurgte hem om han mente "camarina" så si; si;
sagde han og så begynde de deres vandring, Trapper
op, trapper ned, gennem Coridor efter Coridor osv.
omside var de der, men så var de en på. Nå, han
holdt da en samtale med dem, spurgte om hvor længe det
varede, om det kunde rustes de ventede osv., enden blev
at han først vilde vente, men så mente hem dog at
det var bedst de gik til det næste, Altså efter trapper
op og ned, gennem sovekammer, coridor og en labyrint
af alt muligt, så Viggo begreb ikke hvordan han
skulde finde tilbage. Nå, der var meget pent de
inde, og da han kom ud, fandt han den skikkelige
pige stående og ventende på ham, (han havde lært
hendes lyd) Men gik det altså den samme artige
vej tilbage, men Viggo vil høre helle give sin
Kobbermønter til byens offentlige mildes stiftelse, end gå
der igen. Til slut må jeg bemærke, at da jeg skulde skrive
"Camarina" var jeg ligeså at skrive "comariere" hvilket
betyder operette.